

OBSAH /4

1 ÚVOD /6

2 SYNTÉZA POZNATKŮ /7

2. 1 Motivace /8

2. 1. 1 Výkonová motivace/8

2. 2 Potřeby /9

2. 2. 1 Primární potřeby /10

2. 2. 1. 1 Primární fyziologické potřeby /11

2. 2. 1. 2 Primární psychologické potřeby /11

2. 2. 2 Sekundární potřeby /12

2. 3 Postoje /12

2. 4 Zájmy /15

2. 4. 1 Zájmy ve struktuře osobnosti /15

2. 4. 2 Zájmy v oblasti tělocvičné aktivity /18

2. 5 Rozpor motivace a realizace činnosti /19

2. 6 Charakteristika žáka v období 10 – 14 let /21

2. 7 Pohybová aktivita, tělesná výchova, vliv rodiny, volný čas /22

2. 8 Diagnostika sportovních zájmů /30

3 CÍLE A HYPOTÉZY /32

4 METODIKA /34

5 VÝSLEDKY A DISKUSE /40

5. 1 Struktura sportovních zájmů /40

5. 1. 1 Sportovní odvětví /40

5. 1. 2 Aktivity gymnastického charakteru /47

5. 1. 3 Aktivity atletického charakteru /54

5. 1. 4 Aktivity herního charakteru /60

5. 1. 5 Turistické aktivity /66

5. 1. 6 Aktivity s preferencí pohybových schopností /69

5. 1. 7 Pohybové aktivity klasifikované podle zaměření /73

5. 1. 8 Sportovně technické aktivity /76

5. 2 Zapojení žáků základních škol v organizované a neorganizované pohybové aktivitě ve volném čase /80

5. 3 Analýza pohybové aktivity v týdenním režimu žáků základních škol /84

6 ZÁVĚRY /90

7 SOUHRN /94

8 SUMMARY /98

9 REFERENČNÍ SEZNAM /102

10 SEZNAM PŘÍLOH/113

se pokouší o věcnou analýzu a reflexi, vyplývající z problémů, které přináší nová společenská situace. Snaží se odpovědět na otázky, které se týkají zejména významu tělesné výchovy, její hodnoty a společenské role. Mají zjistit, jakou váhu přikládají lidé této otázce v oblasti výchovy, pro a jak lidé, a především mládež, sportují, zda může být tělesná výchova a sport prostředkem k překonávání některých patologických sociálních jevů, s nimiž se u mládeže setkáváme. Čtené sympiony vyprávějí o tom, že mnohostranná přítomnost tělesné výchovy a sportu v sociální realitě dvacátého století se projevuje jako něco nezapomenutelného a lidmi dokonce vnímaného jako naprostá samozřejmost. Proto je nezbytné jí věnovat všestrannou pozornost a využít ji v boji s negativními efekty, které s sebou přináší neobyčejný technický pokrok posledních desetiletí. Mění se způsob života lidí, je minimalizována fyzická námaha a pohybová činnost vůbec, a tak je populace ohrožována somatickými disharmoniemi z nedostatku fyzické zátěže a vzrůstá závažná psychická. Představy o harmonickém rozvoji těla a ducha se stále více jeví méně reálné a v praxi nám dorůstá generace „sledovací“ obrazovky, u níž se vyskytují různé deformity, obezita a další civilizační choroby. Člověk jako živočišný druh trpí nedostatkem pohybu. Tisíce let se mobeřel bez intenzivní pohybové činnosti, přirozená pohybová trénovanost a celková zdatnost byly evolučním selekčním impulsem. Je zcela na místě mít na mysli, že ono Japonské přeměněné Cogito, ergo sum v Moto, ergo sum (Hřečka, 1997), se týká každého z nás. Ale pohybují se dnešní děti tolik, aby opravdu mohli být? Jakému pohybu se nejčastěji věnují? A který pohyb je ve kterém věku přitahuje? Tyto a mnoho dalších otázek nás zaujaly natolik, že jsme se pokusili v několikaletém sledování hledat souvislosti mezi deklarovanými zájmy dětí realizovat určitou pohybovou aktivitu a jejich skutečností. Výsledky našim v tomto směru předkládáme proto.